14/05/2020

Ο βίος του Αγίου Ανδρέα του Ερημίτη, που τιμάται στις 15 Μαΐου

/ Βίοι Αγίων

Η Αγία μας εκκλησία θεωρεί τους Αγίους μεγάλες προσωπικότητες, που διέπρεψαν σε αρετή, σε αγώνα και σε διάκριση.

Για τους πιστούς οι Άγιοι είναι οι φωτεινοί αστέρες, που δείχνουν τη Θέωση και τον Ουρανό. Όλοι τους δίδαξαν τον λόγο του Θεού και μαρτύρησαν για την πίστη τους στον τριαδικό Θεό της αγάπης.

Σήμερα που κυριαρχεί η ισοπέδωση των πάντων, η υποτίμηση των αξιών θα πρέπει να μελετήσουμε περισσότερο του Μεγάλους Αυτούς παιδαγωγούς και μάρτυρες της Εκκλησίας μας προσφέροντας στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας, άξια πρότυπα αρετής.

Την Παρασκευή 15 Μαΐου, η τοπική εκκλησία της Αμφιλοχίας γιορτάζει τον Άγιο Ανδρέα τον Ερημίτη.

Κοντά στη λίμνη των Κρεμαστών στο χωριό Χαλκιόπουλο, στην περιοχή του Βάλτου και πέντε χιλιόμετρα βορειοανατολικά του χωριού συναντάμε το σπήλαιο του Αγίου Ανδρέα του Ερημίτη.Από το χωριό ως το σπήλαιο ο προσκυνητής θα πρέπει να περάσει από βατό χωματόδρομο και να φθάσει στη σπηλιά του Αγίου.

Η απόσταση είναι περίπου είκοσι λεπτά και η διαδρομή φανταστική αφού θα αντικρίζει τη λίμνη των Κρεμαστών.
Το ιερό σπήλαιο όπου έμεινε ο Άγιος, έχει βάθος 200 μέτρων και πλάτος πέντε περίπου μέτρων κάποιοι σπηλαιολόγοι λένε ότι η σπηλιά φθάνει μέχρι το χωριό Εμπεσός.

Υπάρχει ο χώρος του Ιερού Βήματος, Αγία Τράπεζα όπου δεσπόζει η Πλατυτέρα και

ο κύριος Ναός.

Στο σπήλαιο υπάρχουν τοιχογραφίες που το κοσμούν, όπως οι τέσσερις Ιεράρχες Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο Άγιος Αθανάσιος, ο Μέγας Βασίλειος και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Ξεχωριστή θέση έχει ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος και ο Άγιος Επιφάνιος.

Στο σπήλαιο υπάρχει η θαυματουργή εικόνα του Αγίου, η οποία χρονολογείται από το 1875. Η αρχική εκλάπη, αντίγραφο βρίσκεται στον Ιερό Ναό του Τιμίου Ιωάννου Προδρόμου στο χωριό Χαλκιόπουλοι, όπου βρίσκεται και η λειψανοθήκη.

Ο Ανδρέας, γεννήθηκε το 1209 στο Μονοδένδρι της Ηπείρου, καταγόταν από φτωχή οικογένεια και εργαζόταν στα κτήματα του πατέρα του.

Μετά από τις δουλειές παρακολουθούσε όλες τις ακολουθίες της εκκλησίας. Όταν μεγάλωσε παντρεύτηκε και απέκτησε πολλά παιδιά.

Δημιούργησε μια χριστιανική οικογένεια και φρόντιζε για την σωστή ανατροφή των παιδιών με στόχο να βαδίζουν στο δρόμο του Θεού.

Ο Ανδρέας, αγαπώντας την ασκητική ζωή, εγκατέλειψε την οικογένειά του για να βρεθεί στην έρημο για περισσότερη προσευχή, άσκηση και ησυχία. Η ζωή του «γέμισε» από θλίψη, στεναχώρια, πείνα και κακουχίες˙ όλα αυτά τα υπέμεινε για

να σώσει την ψυχή του.

Αφού γύρισε κάποια ιστορικά για την εποχή μοναστήρια εγκαταστάθηκε σε σπηλιά ψηλά στο βουνό Καλάνα, σε ύψος 1520 μέτρων, κοντά στο χωριό Χαλκιόπουλο.

Στη σπηλιά αυτή ο Άγιος έζησε τριάντα ολόκληρα χρόνια, τρέφονταν με καρπούς δένδρων και άγρια χόρτα, μέλημά του ήταν πάντα οι ολονύκτιες προσευχές, νηστείες και η μελέτη των βίων των Αγίων Πατέρων της εκκλησίας.

Ο διάβολος άρχισε να τρομοκρατεί τον Άγιο με διάφορους τρόπους, όμως αυτός με τη δύναμη του Σταυρού έδιωχνε τους δαίμονες από τη σπηλιά, νικούσε τον κάθε πειρασμό.

Η Αγιότητά του εξαπλώθηκε σε όλη την περιοχή του Βάλτου και της Ακαρνανίας. Χριστιανοί, καθημερινά, πήγαιναν στη σπηλιά για να πάρουν την ευλογία του και να του ζητήσουν μια συμβουλή.

Με ταπείνωση, αγάπη και στοργή μιλούσε σε όλους και για όλους ήταν ο πνευματικός πατέρας, ο Θεοφόρος δάσκαλος, ο γιατρός των ψυχών.

Τα χρόνια περνούσαν και ο Άγιος ένιωσε τις δυνάμεις του να τον εγκαταλείπουν ώσπου μια μέρα σταμάτησε και να μιλά ήταν η 15η Μαΐου 1282, όταν ο Άγιος παρέδωσε το πνεύμα του σε ηλικία 73 ετών.

Θαύμα μεγάλο έγινε όπου στον ουρανό φάνηκαν αναμμένες λαμπάδες που σταματούσαν στο σπήλαιο πάνω από το λείψανο του Αγίου.

Ήταν πραγματικά ένα θαύμα, και όλο το θέαμα έγινε αντιληπτό σε όλα τα γύρω χωριά έως την μακρινή Άρτα.

Στο Δεσποτάτο της Ηπείρου, Βασίλισσα ήταν η ευσεβής Θεοδώρα, μετέπειτα η Αγία Θεοδώρα της Άρτας, και όταν έμαθε το γεγονός με συνοδεία αξιωματούχων και πιστών πήγαν στο σπήλαιο, ασπάστηκαν το λείψανο του Αγίου παίρνοντας την ευλογία του και στη συνέχεια το κήδεψαν με τιμές εκεί, στο σπήλαιο της μετανοίας του.

Μετά από όλα αυτά, η Βασίλισσα Θεοδώρα έδωσε εντολή και κτίστηκε ο Ιερός Ναός του Αγίου Ανδρέα του Ερημίτη στο χωριό.

Τα άγια και ιερά λείψανα του Αγίου, το 1794, ο ευλαβής ιερέας Ιωάννης Γεροδήμος τα πήρε και με τις οδηγίες του τότε Επισκόπου Αγράφων Δοσίθεου, τα μετέφερε στο Καρπενήσι προκειμένου να τοποθετηθούν σε αργυρές θήκες.

Στη συνέχεια, ο ιερέας επέστρεψε στο χωριό και με την προτροπή του Αγίου έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του τα οποία δόθηκαν στα Μοναστήρια του Προσσού, της Αγίας Παρασκευής Σαρδηνίων, της Τατάρνης, της Βαρετάδας και Ρέθα.

Τα θαύματα του Αγίου Ανδρέα

Θαύματα του Αγίου φθάνουν μέχρι στις ημέρες μας.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση κάποιου πιστού, ο οποίος επικαλούμενος τον Άγιο Ανδρέα έγινε καλά από το άγχος και το φόβο που είχε.

Μάνα που αρρώστησε το παιδί της προσευχήθηκε πάνω από τον τάφο του Αγίου και το παιδί της έγινε καλά.

Απολυτίκιο του Αγίου Ανδρέα

Επί γης βιοτεύσας ως ουράνιος άνθρωπος

Και ευαρεστήσας τον Κτίστην Τοις απαύστοις καμάτοις σου,

Ανδρέα ερημίτα, κοινωνός Εγένου των άυλων στρατιών.

Δια τούτο την σην μνήμην

Περιχαρώς τιμώντες ανακράξομεν

Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ,

Δόξα τω σε στεφανώσαντι,

Δόξα τω δωρουμένω δια σού

Πάσιν ιάματα